

Terrorisme no. Valors democràtics sí

Portem una setmana d'intensa emoció pels fets esdevinguts a París de dimecres a divendres passat. Un brutal recordatori que el malson gihadista va molt més enllà d'uns atemptats terroristes puntuals.

Com deia el sociòleg Edgar Morin, “la nostra emoció no ha de paralitzar la nostra raó, ni la raó ens ha d'apaivagar l'emoció”.

Es fa difícil trobar les paraules adequades per condemnar una acció horrorosa que no solament dóna la mesura de la perillositat de qualsevulla forma de fonamentalisme religiós sinó que –cosa que encara ens ha de preocupar més– representa un atac evident als valors de referència del món occidental: democràcia i llibertat. Edgar Morin, a l'edició de *Le Monde* del 9 de gener, recollint la frase de François Hollande “La France a été frappée au cœur”, escrivia que s'havia colpejat el cor de la seva natura laica i de la seva llibertat.

L'objectiu dels extremistes islàmics és ben evident: alimentar el terror entre la població europea, fer que visqui en la inseguretat, posar en dubte els principis i els valors en els quals la societat europea s'ha reconegut des de la Segona Guerra Mundial (1939-1945) fins avui després d'un procés de reconstrucció moral i civil que ha comportat importants compromisos i força patiments.

És per això que la barbàrie dels assassinats dels redactors de *Charlie Hebdo* i els policies que els escoltaven dimecres, de la policia municipal, dijous, i dels ciutadans indefensos hostatges de l'hipermercat Casher divendres, reclama una condemna rotunda.

Però després d'aquesta condemna unànime i impressio-

nant, escenificada en la manifestació republicana de diumenge a París, hem de reforçar els valors que ens uneixen en la defensa de la democràcia.

Aquests dies s'ha escrit molt sobre la crisi de valors i la necessitat de fugir dels tòpics. Però hem de començar per reconèixer que el terrorisme que utilitza l'islam com a pretext és un problema greu. Molt greu.

Es parla molt d'integració però aquí hi ha un problema que sovint no es vol reconèixer. Ho escrivia dissabte passat Lluís Martínez a les pàgines d'opinió d'*El Punt Avui*: “...poc es pot fer per integrar aquells que no volen integrar-se...”

Aquests terroristes fanatitzats assassinen persones innocents per venjar una suposada injúria o per alliberar un poble al qual mai no s'han molestat a preguntar l'opinió.

En aquesta mateixa tribuna publicava, en l'edició del BonDia del 22 de juliol del 2014, unes reflexions sobre la crida a la vigilància enfront de la intolerància que havia estat presentada a París el mes de juny del 2014. Aquella declaració, promoguda per Jacques Attali, ha esdevingut una clara premonició. Deia aquella crida que “cap doctrina, cap religió, cap ideologia, cap ciència, cap cultura no pot reivindicar per si sola la propietat de la veritat”.

Ho comparteixo i val a dir que setmanes abans ja havia escrit, en l'edició del BonDia del 27 de maig del 2014, que hem de defensar i reforçar la convivència en pau i llibertat, després de la inadmissible agressió que havia patit un jove andorrà de confessió jueva.

El que es va esdevenir a França durant la setmana passada posa en evidència que la bogeria terrorista ha convertit

Europa en el terreny en el qual Al-Qaeda i l'Estat Islàmic es disputen la supremacia. I ho fan perseguint els membres de la comunitat jueva francesa.

Dissortadament no ens ha pas d'estranyar que la redacció d'una publicació periodística setmanal hagi estat el punt de mira dels terroristes. Amb la seva violència assassina pretenen transmetre un missatge precís i concret d'intolerància envers la llibertat d'expressió, el dret a la informació i el dret de sàtira.

Per aquests extremistes fanàtics tot el que tingui relació amb la llibertat i la democràcia s'ha d'anorrear.

No es pot cedir al xantatge. No es pot aflijar davant la por. Qualsevulla cessió en el terreny dels valors i principis republicans i democràtics suposaria una victòria del terrorisme.

Els estats europeus –entre els quals hi ha Andorra, òbviament– han de mantenir el compromís per a la promoció i la difusió de la cultura democràtica i de les llibertats, que són a la base de la convivència pacífica entre els pobles i les confessions religioses diferents.

Aquest és l'únic camí per contenir els extremistes i fonamentalismes de qualsevulla naturalesa. Hem de plantar cara als fonamentalistes i als extremistes.

No podem retrocedir ni un centímetre.

En aquest sentit el poble francès, i les forces polítiques democràtiques, han demostrat aquests dies la seva ferma voluntat de no renunciar als valors de la democràcia i no cedir al xantatge de la por. Els hem de fer sentir que estem al seu costat.